Θρακικά ονόματα ανδρών και γυναικών

Επιγραφή εκ Νευροκόπου εν Σέρραις.

Μεστικένθος Γηπέπυρις (?) Εζβενις (?) Μουκιάκος (?)

„Ανάγλυφον μετά Θρακικών ονομάτων" Εστία 1893 αρ. 10 σ. 158-59.

Το ρόδινον εκ των μετεκομίσθη εκ Νευροκόπου εις Σέρρας και φυλάσσεται νυν εν τη οικία του κ. Κ. Κουσέτη, αποτελεί δε την ... γίας, ανάγλυφον περιεργότατον λόγω της παραστάσεως και της επιγραφής και όμοιον προς όσα Θρακικά μνημεία εξέδωκαν προ ολίγου χρόνου ο Dumont και άλλοι.

Εν τω βάθει πλαισίου της εκ μαρμάρου σχιστώδους παραλληλεπιπέδου σχήματος, όπερ κατά τας τέσσαρας γωνίας περιθέουσι ικανώς εξανέχουσαι ώαι, φέρεται η εξής σκηνή· εν τω μέσω επί θρόνου κάθηται ο σκηπτροφόρος Πλούτων ου την κεφαλήν περιβάλλει κύκλος, ον συνήθως ορώμεν εν ταις κεφαλαίς των αγίων της Χριστιανικής τέχνης (nimbus)· εν τη αριστερά έχει ο θεός του Άδου έχει το σκήπτρον, την δε δεξιάν στηρίζει επί της κεφαλής του εκ δεξιών αυτού παρά τον πόδα ισταμένου κατά πρόσωπον φαινομένου τρικεφάλου Κερβέρου. Αριστερόθεν του Πλούτωνος (δεξιά τω ορώντι) επί θρόνου κάθηται η Περσεφόνη (κυρία Ήρα εν Θρακικαίς επιγραφαίς), εν μεν τη αριστερά έχουσα το σκήπτρον, εν δε τη δεξιά κάλαθον. Δεξιά του Πλούτωνος φέρονται αναγεγλυμμέναι δύο εικόνες, η πρώτη (αριστερά τω ορώντι) εξ ... ανδρός έχοντος εν τη δεξιά χειρί ράβδον εστηριγμένην επί της γης και διά της αριστεράς ανέχοντος προς τα έμπροσθεν το ιμάτιον. Η δε δευτέρα, μεταξύ του ανδρός και του

Θρακικά ονόματα.

53 Κερβέρου, του ετέρου (αγενούς) Ερμού φέροντος πέτασον κ(αι) πτερά επί της κεφαλής· εν τη αριστερά έχει ο ιστάμενος θεός στηρίζει το κηρύκιον επί του ώμου, εν δε τη δεξιά έχει θύλακον(;) υπερ-κείμενον βωμού.

Επί της άνω προεκβεβλημένης ώας πλησίον των γωνιών φέρονται τα σημεία * ων μεταξύ (εν τω μέσω της ώας) κείται η επιγραφή

KYPIW ΠΛΟΥ
TWNI.

«κυρίω Πλούτωνι». Μεταξύ του σημείου του αριστερά τω ορώντι και της επιγραφής αναγλύφεται προτομή γυναικός (Ευάδης;) ης την κεφαλήν περιβάλλει κόμη ανθινώτας· μεταξύ δε της επιγραφής και του ετέρου σημείου του δεξιά τω ορώντι, προτομή παιδός εν χιτώνι.

Ταύτα περί της παραστάσεως· επί δε της κάτω προεκβεβλημένης ώας φέρεται η επιγραφή.

ΑΥΡ. ΜΕCΤΙΚΕΝΘΟC ΚΕ ΑΥΡ. ΓΗΠΕΠΥΡΙC ΕΖΒΕΝΕΟC
ΓΥΝΗ ΜΟΥΚΙΑΝΟΥ ΤΟΥC ΘΕΟΥC ΑΝΕΘΗΚΑΝ

«Αυρήλιος Μεστικένθος κε Αυρηλία Γηπέπυρις Εζβένεος γυνή Μουκιανού τους θεούς ανέθηκαν».

Πολλά των εν Μακεδονικαίς επιγραφαίς, εκδεδομέναις τε και εκ φερομένων κυρίων ονομάτων είναι παραδοξόταται ίδια του βορείου και ανατολικού μέρους της χώρας, τινά αυτών κοινά προς την Θράκην, τινά δε μόνον Μακεδονικά. Το όνομα «Μεστικένθος» όσον οίδα, πρώτον νυν γνωρίζεται ως μοι ανακοινούται ο σοφός φίλος μου κ. Mordtmann, πρόξενος της

Θρακικά ονόματα

Γερμανίας εν Θεσσαλονίκη, γνωστά ήσαν τα ονόματα Μέστος (και Μεστου) και Κένθος εξ ων σύγκειται το «Μεστικένθος» (όμοια Λατινικά είναι τα «Aulucentius» «Biticentius» «Dicacentius» «Eptacentius» «Sudicentius» κ. α.) επίσης το «Σπακ(ε)σενς» φερόμενον και εν επιγραφή Ηρακλείας και επί νομίσματος Ποντικού· επίσης το Λατινικόν «Esbenus» καθ' ο επλάσθη το της εμής επιγραφής «Έσβενις – Εσβένεως» (γεν.).(1)

Περιεργότατα Μακεδονικά ονόματα εξέδωκα εξ επιγραφής Σερρών του έτους 41 μ. Χρ. εν τη «Berliner philol. Wochenschrift» 1891 σελ. 770-771· μνημονεύω ενταύθα το «Γορκουσταίδης» όπως παράσχω αφορμήν τοις φιλομαθέσι παρ' ημίν προς την ερμηνείαν αυτού.

Εν τη εφημερίδι «Κωνσταντινούπολις» 1889 αρ. 267 εξέδωκα επιγραφήν Σερρών του έτους 64 μ. Χ. εν η φέρεται γυναικός όνομα «Μωκοζλίδη» δια ηρμήνευον αυτό ως ον σύνθετον εκ του «Μωκώ» και του «Ζηλίδη» αμφοτέρων γνωστών αν μη ήδη άλλοθεν γνωστόν το «Μωκοζλονις». Εγέλασα δε, και πιστεύω ότι και οι αναγνώσοντες ταύτα θα γελάσωσι, μαθόντες ότι λόγιοί τινες ηρμήνευσαν το όνομα ως Βουλγαρικόν «Moma Zlata» «καλή κόρη»!

Εν Θεσσαλονίκη τη 14 Φεβρουαρίου 1893.

Πέτρος Ν. Παπαγεωργίου.

(1) Σημ. επιμ. Εξεταστέον ποίον είναι αρχαιότερον· αν το θρακικόν επλάσθη κατά το Λατινικόν ή το Λατινικόν εκ του θρακικού ή μήπως είναι όνομα θρακός τινος εν Ρώμη.

Musée d'Alexandrie. inscriptions trouvées dans le Delta. 1911.
Διάζεζις. funeraire metrique pour un mercenaire d'Apamée, qui porte le nom thrace de Διάζεζις..
(Bulletin épigraphique εν R. des Et. grecques 1913 σ 486.

Θρᾳκικὰ ὀνόματα. ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν.

Ἐπιγραφὴ ἐν Νιγρουπόστ τῶν Σερρῶν.

Μεζιμένθος Πυδισύρου Ἐβένις Μουκασανος.

«Ἀνάγλυφον μετὰ θρᾳκικῶν ὀνομάτων». Ἐξ ἴα

Πρὸ δίων ἐτῶν μετεκομίσθη ἐκ Νιγρουπόστ τῶν Σερρῶν κατὰ 1893 μη. 1. ευρίσκεται νῦν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Μ. Καρτσίδη, ὑποπροξένου τῆς [illegible] σ. 158-59 γίας, ἀνάγλυφον περιεργότατον λόγῳ τῆς παραστάσεως ἢ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ ὅμοιον πρὸς ὅσα θρᾳκικὰ μνημεῖα ἐξέδωκαν πρὸ ὀλίγου χρόνου ὁ Dumont καὶ ἄλλοι.

Ἐν τῷ ἄνω τμήματι τῆς ἐκ μαρμάρου γλυφίδος παραλληλεπιπέδου σχήματος, ὅπερ κάτω διέσπασαν [illegible] περιέθεσαν ἱκανῶς ἐξανέχουσαι ὡς [illegible] ἡ ἑξῆς σκηνή· ἐν μέσῳ ἐπὶ θρόνου κάθηται ὁ [illegible] Πλούτων, τὴν κεφαλὴν περιβάλλει κύκλος, ὃν συνήθως ὁρῶμεν ἐν ταῖς εἰκόσι τῶν ἁγίων τῆς Χριστιανικῆς τέχνης (nimbus)· ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ὁ θεὸς δὲ [illegible] ἔχει τὸ σκῆπτρον, τὴν δὲ δεξιὰν στηρίζει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ παρὰ τὸν πόδα ἱσταμένου κατὰ πρόσωπον [illegible] τρικεφάλου Κερβέρου. Ἀριστερόθεν τοῦ Πλούτωνος (δεξιᾷ τῷ ὁρῶντι) ἐπὶ θρόνου κάθηται ἡ Περσεφόνη (ἀκυρία [illegible] ἐν θρᾳκικαῖς ἐπιγραφαῖς), ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ ἔχουσα τὸ σκῆπτρον, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ κάλαθον. Δεξιᾷ τοῦ Πλούτωνος φέρονται ἀναγεγραμμέναι δύο εἰκόνες, ἡ πρώτη (ἀριστερᾷ τῷ ὁρῶντι) [illegible] ἄνδρας ἔχοντας ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ ῥάβδον ἐστηριγμένην ἐπὶ τῆς γῆς ἢ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀνέχοντας πρὸς τὰ ὄπισθεν τὸ ἱμάτιον· ἡ δὲ δευτέρα, μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν ἢ τὸν

Κερβέρου, τὸ ἕτερον (ἀριστερὸν) [illegible] φέροντας [illegible] ἢ [illegible] [illegible] κεφαλῆς· ἐν δὲ ἀριστερᾷ ἀγει ὁ [illegible] θεὸς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχει [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Ἐπὶ τῆς ἄνω [illegible] ὄψεως [illegible] τῶν [illegible] φέρονται τὰ [illegible] [illegible] μεταξὺ (ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὄψεως) [illegible] ἡ ἐπιγραφή

ΚΥΡΙΩ ΠΛΟΥ
ΤΩΝΙ.

ὁ κυρίῳ Πλούτωνι. Μεταξὺ δὲ [illegible] ἀριστερᾷ τὸ ὁ[illegible] ἡ τῆς ἐπιγραφῆς ἀναγλυφικῶς [illegible] γυναικός. (Εὐρύδικης;) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. μεταξὺ δὲ τῆς ἐπιγραφῆς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] παιδός [illegible].

[illegible] ἐπὶ τῆς [illegible] ἐπὶ δὲ τῆς [illegible] [illegible] ὄψεως [illegible] ἡ ἐπιγραφή.

ΑΥΡ. ΜΕCΤΙΚΕΝΘΟC ΚΕ ΑΥΡ. ΓΗΠΕΠΥΡΙC ΕΖΒΕΝΕΟC
ΓΥΜΝΟΥΚΙΑΝΟΥ ΤΟΥC ΘΕΟΥC ΑΝΕΘΗΚΑΝ

ὁ Αὐρήλιος Μεστικένθος καὶ Αὐρήλιος Γηπέπυρις [illegible] [illegible] [illegible] τοὺς θεοὺς ἀνέθηκαν.

[illegible] [illegible] ἐν Μακεδονικαῖς ἐπιγραφαῖς, [illegible] δὲ καὶ [illegible] [illegible] κυρίων ὀνομάτων εἶναι [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] ἢ [illegible] μέρους τῆς [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] πρὸς τὸν [illegible], εἶναι δὲ μόνον Μακεδονικά. Τὸ ὄνομα [illegible] Μεστικένθος [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]· [illegible] [illegible] ὁ [illegible] [illegible] [illegible] ὁ Mordtmann, [illegible] [illegible]

Θρακικὰ ὀνόματα

Γερμανίας ἐν Θεσσαλονίκῃ, γνωστὰ εἶναι τὰ ὀνόματα Μίσιος (καὶ Μίσιο) καὶ Μένδος ἐξ ὧν σύγκειται τὸ « Μεσιμένδος » (ὅμοια λατινικὰ εἶναι τὰ « Aulucentius » « Bithicenthus » « Dicalcentius » « Eptacentius » « Sudicentius » κ.ἄ.) ἐπίσης τὸ « Σπαρ(τ)ακος » φερόμενον καὶ ἐν ἐπιγραφῇ Ἡρακλείας καὶ [illegible] Ποντικοῦ· ἐπίσης τὸ λατινικὸν « Ebenus » καθ᾽ ὃ ἐγράφη τὸ τῆς ἐκεῖ ἐπιγραφῆς « Ἐβενω – Ἐβῆνος » (γεν.).(1)

Περιεργότατα Μακεδονικὰ ὀνόματα ἐξέδωκα ἐπιγραφῇ Σερρῶν τοῦ ἔτους 41 μ. Χρ. ἐν τῇ Berliner philol. Wochenschrift 1891 σελ. 770–771· μνημονεύω ἐνταῦθα τὸ « Τορουβαΐβα » ὅπως [illegible] ἀφορμὴν τοῖς [illegible] ζητῆσαι αὐτό.

· Ἐν τῇ ἐφημερίδι « Κωνσταντινούπολις » 1889 ἀρ. 267 ἐξέδωκα ἐπιγραφὴν Σερρῶν τοῦ ἔτους 64 μ. Χ. ἐν ᾗ [illegible] γυναικεῖον ὄνομα « Μακεδωνλίδη » [illegible] ὃν σύνδεσμον [illegible] « Μωκείο » καὶ τοῦ « Ζηλίδη » ἀμφοτέρων γνωστῶν ἐν ἢ που ἄλλοθεν γνωστοῦ τὸ « Μαρκοζήνης ». Ἐλέγετο δέ, ὡς ὑποπτεύω ὅτι καὶ οἱ ἀναγνῶται [illegible] ταῦτα τὰ συγγράμματα, μάλιστα ὅτι [illegible] τινὲς ἡρμήνευσαν τὸ ὄνομα ὡς Βουλγαρικὸν « Moma Zlata » « χρυσῆ κόρη »!

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 14 Φεβρουαρίου 1893.

Πέτρος Ν. Παπαγεωργίου.

(1) [illegible]. Ἐξετάζω [illegible] εἶναι [illegible] ὅτι τὸ θρακικὸν ἐγράφη κατὰ τὸ λατινικὸν ἢ τὸ λατινικὸν [illegible] θρακικὸν ἢ [illegible] εἶναι ὄνομα θρακικὸν τινὸς ἐν [illegible].